គម្រោងបង្ហាញបច្ចេកវិទ្យាដើម្បីបង្កើនផលិតភាពជុំវិញតំបន់ទន្លេសាប

(TSTD — ADB TA 7305-CAM)

បច្ចេកទេសដាំដំណាំបន្លែ

ត្រសក់

គ្រាប់ពូជល្អ   ទិន្នផលខ្ពស់ល្អ

អារម្ភកថា

គម្រោងបង្ហាញបច្ចេកវិទ្យា ដើម្បីបង្កើនផលិតភាពជុំវិញតំបន់ទន្លេសាប (TSTD) ជាគម្រោងជំនួយបច្ចេកទេស ដែលផ្តល់សហ-ហិរញ្ញប្បទានឥតសំណងសម្រាប់អនុវត្ត ដោយរដ្ឋាភិបាលហ្វាំងឡង់ មូលនិធិដៃគូអ៊ី-អាស៊ី និងចែករំលែកពុទ្ធិនៃសាធារណៈរដ្ឋកូរ៉េ និង ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី (ADB) ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ចូលរួមបដិភាគមិនមែនជាថវិកា (ធនធានមនុស្ស ការិយាល័យបំពេញការងារ...) សម្រាប់អនុវត្តគម្រោង។ ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី ជាអ្នកចាត់ចែងប្រតិបត្តិការផ្ទាល់ ជំនួសមុខឲ្យម្ចាស់ជំនួយ ។ គម្រោង កំពុងធ្វើការសាក ល្បងបង្ហាញបច្ចេកវិទ្យាកសិកម្ម និង ផ្តល់សេវាព័ត៌មានជនបទ ដើម្បីបង្កើន និង ពង្រីកប្រាក់ប្រភពចំណូលរបស់គ្រួសារកសិករខ្នាតតូច ក្នុងខេត្ត កំពង់ចាម កំពង់ធំ សៀមរាប និង បន្ទាយមានជ័យ។

គម្រោងបានអនុវត្តកម្មវិធីធ្វើបង្ហាញបច្ចេកវិទ្យាផលិតកម្មដំណាំបន្លែ ក្នុងខេត្តកំពង់ចាម និង ខេត្តកំពង់ធំ ដោយសហការជាមួយ ក្រុមហ៊ុនគ្រាប់ពូជបន្លែ អ៊ីស្ត វេស្ត ស៊ីដ អ៊ិនធើណេសិនណល (East West Seed International) ក្នុងរូបភាពកិច្ចសហការភាពជាដៃគូរសាធារណៈ-ឯកជន ។ អ្នកបច្ចេកទេសរបស់ក្រុមហ៊ុន បាន សហការជាមួយមន្ត្រីកសិកម្ម នៅតាមមូលដ្ឋានក្នុងខេត្តទាំងពីរ បានអនុវត្តកម្មវិធីធ្វើបង្ហាញ និងបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសផលិតកម្មបន្លែ ដោយប្រើវិធីសាស្ត្របង្រៀនឱ្យធ្វើអនុវត្តជាក់ស្តែង (សាលារៀនបន្លែកសិករ) ជាជំហានៗ តាមដំណាក់កាលលូតលាស់ ពេញមួយវដ្តដំណាំ។

សៀវភៅណែនាំបច្ចេកទេសកសិករ ស្តីពី *បច្ចេកទេសដាំត្រសក់* នេះ បានរៀបចំឡើងដើម្បីផ្តល់នូវចំណេះដឹង និង ចំណេះធ្វើជាក់ស្តែង ដល់គ្រួសារកសិករ ស្តីពី ការដាំបន្លែត្រសក់ តាមបច្ចេកទេសថ្មី ដែលអាចដាំ បានគ្រប់រដូវ ពេញមួយឆ្នាំ។ បច្ចេកទេសថ្មីនេះ ជួយគ្រួសារកសិករ ឲ្យមានប្រភពចំណូលថ្មី ជាប្រចាំបន្ថែមមួយទៀត ដោយប្រើប្រាស់ឱ្យកាន់តែអស់លទ្ធភាពនូវធនធានដី-ទឹក និង ធនធានផ្សេងទៀតដែលគ្រួសារមាន ។

ខ្លឹមសារក្នុងសៀវភៅណែនាំបច្ចេកទេសនេះ បានរៀបចំឡើងដោយក្រុមអ្នកបច្ចេកទេសរបស់គម្រោង និង របស់ក្រុមហ៊ុនគ្រាប់ពូជបន្លែ អ៊ីស្ត វេស្ត ស៊ីដ សម្រាប់កសិករ ដោយផ្អែកលើជំហានអនុវត្តជាក់ស្តែង និង បទពិសោធន៍ ទទួលបានជោគជ័យក្នុងការដាំដំណាំនេះ រយៈពេលពីររដូវកន្លងមក នៅក្នុងខេត្តទាំងពីរ ។

ការអនុវត្តកម្មវិធីធ្វើបង្ហាញ និងបណ្តុះបណ្តាល ស្តីពី ការដាំដំណាំត្រសក់ តាមបច្ចេកទេសថ្មីនេះ អាចទទួលបានជោគជ័យ ដោយសារមានការគាំទ្រជាប់ជាបន្ត ពីថ្នាក់ដឹកនាំ និង បុគ្គលិកក្រុមទីប្រឹក្សាគម្រោង ពី លោក ប្រាក់ ថាវអមិដា ប្រធានសម្របសម្រួលគម្រោង TSTD និង ជាអគ្គលេខាធិការរង នៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ និង ពីមន្ទីរកសិកម្មខេត្ត ទាំងពីរ។

ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១២

១. ការលើករង

- ភ្ជួរ រាស់ឲ្យបានម៉ដល្អ ហើយហាលដីឱ្យបានពី១០ទៅ១៥ថ្ងៃ
- លើករងដាំៈ
    - ទទឹងៈ ១ ម៉ែត្រ និងបណ្ដោយទៅតាមលទ្ធភាពដី តែមិនគួរឲ្យលើពី ១៥ ម៉ែត្រ ដែលធ្វើឲ្យពិបាកក្នុងការថែទាំដូចជាស្រោចទឹកដក ស្មៅជាដើម។
    - កំពស់ៈ នៅរដូវប្រាំង២០-៣០សង់ទីម៉ែត្រ និង នៅរដូវវស្សា ពី៣០-៥០ សង់ទីម៉ែត្រ
    - ដាក់លាមកសត្វស្ងួត ឬ ជីកំប៉ុស្តិ៍ ក្នុងបរិមាណ ២-៣គីឡូក្រាម ក្នុងផ្ទៃដី១ម៉ែត្រការ៉េ និង ដាក់ជីគីមី អិន-ប៉េ-កា (២០-២០-១៥, ១៥-១៥-១៥) (សូមមើលតារាងការប្រើប្រាស់ជី)
    - គ្របរងៈ ធ្វើបានពីរប្រភេទ ដើម្បីទប់ស្កាត់ការហូរច្រោះរង ការពារសំណើមដី កាត់បន្ថយការដុះស្មៅៈ

ក. ធ្វើរងប្រើប្លាស្ទិចគ្របដី

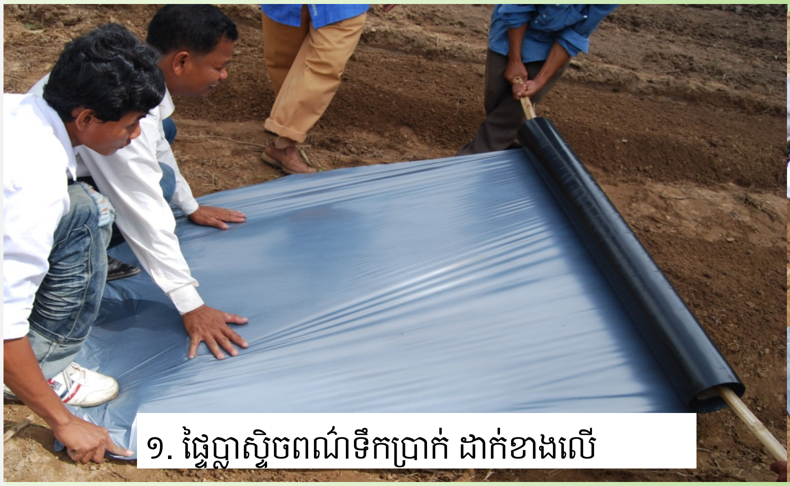
១. ផ្ទៃប្លាស្ទិចពណ៌ទឹកប្រាក់ ដាក់ខាងលើ

២. ប្រើបន្ទះឬស្សីស្ដើង មានចុងស្រួច ខ្ទាស់ជើងរងប្លាស្ទិច

៣. ដោតបន្ទះឬស្សីនៅសងខាងជើងរង ប្រវែងពី ១៥-២០សង់ទីម៉ែត្រ

៤.យកដីសង្កត់ជើងរងសងខាង

៥.ចោះរណ្ដៅដោយ ប្រើកំប៉ុងក្ដៅ

១. ប្រើខ្សែទាញតំរង់ ដើម្បីចោះរណ្ដៅដាំកូន និង ប្រើខ្នាតសំរាប់ចោះរណ្ដៅ ពីគុម្ពមួយ ទៅគុម្ពមួយ

២. ប្រើកំប៉ុងក្ដៅសំរាប់ចោះរណ្ដៅ

៣. រៀបចំទ្រើង សំណាញ់ឲ្យហើយ និងបញ្ចូលទឹកតាមចន្លោះរង មុនពេលដាំ

ខ. លើករងប្រើចំបើងគ្រប

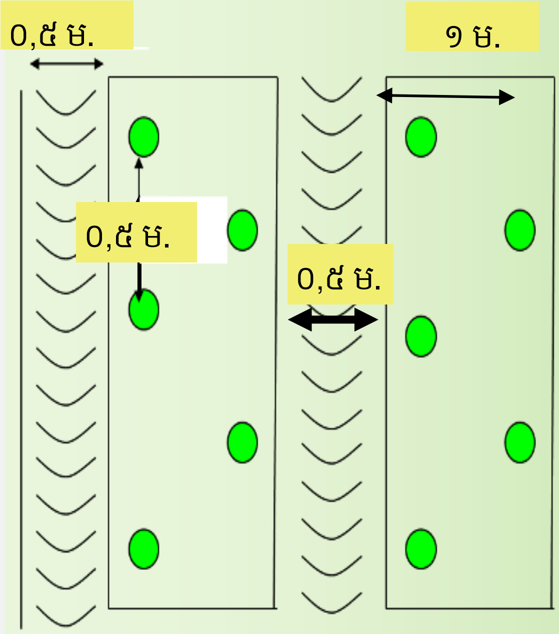

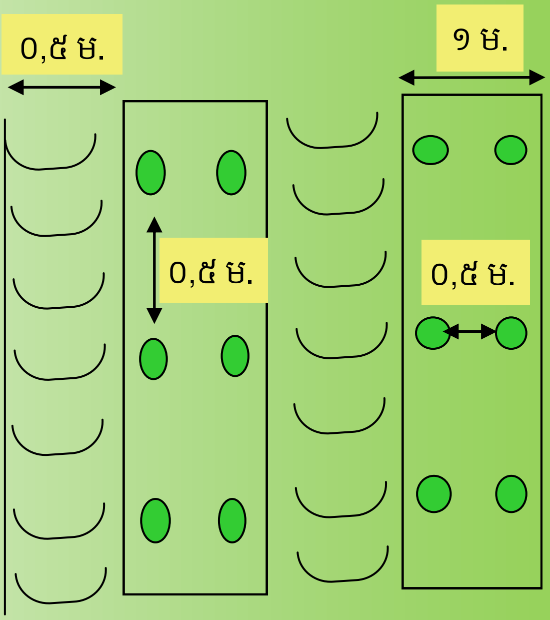

រណ្តៅអាចចោះជាមុំចង្ក្រាន ឬ បួនជ្រុង

២. ការធ្វើរានបណ្តុះ

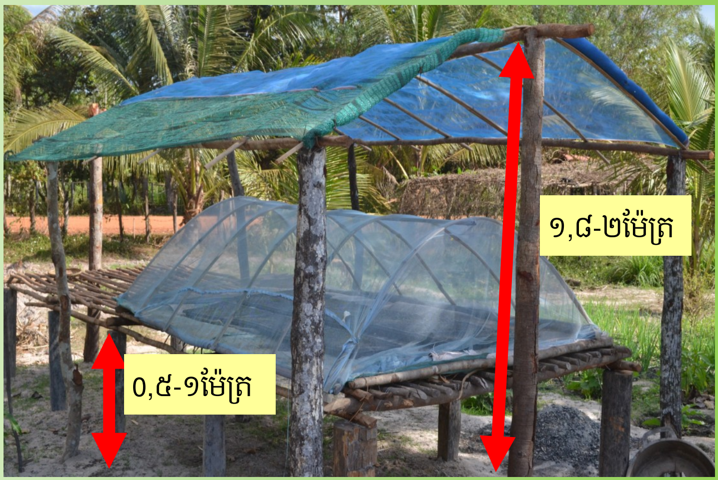

- ដំបូលសំរាប់គ្របរាន: កំពស់ ១,៨ទៅ ២ ម៉ែត្រដើម្បីងាយស្រួលចេញចូលថែទាំ
- កំពស់រាន: ០,៥-០,៧ម៉ែត្រពីដី
- ទទឹងរាន: ០,៨-១ម៉ែត្រ
- មានដំបូលការពារទឹកភ្លៀងនិងសំណាញ់ការពារពន្លឺថ្ងៃ (ជាការប្រសើរប្រើសំណាញ់មានពណ៌បៃតង)
- មានសំណាញ់ការពារសត្វល្អិត។

ធ្វើបែបនេះ៖ កាត់បន្ថយការលួយកូន គ្រាប់ដុះបានល្អ និងការពារបានពីការឆ្លងជម្ងឺពីសត្វល្អិតចង្រៃទៅកូនត្រសក់

៣. ការរៀបចំដីបណ្ដុះ

- យកដីមានជីជាតិ ១ ភាគលាយជាមួយជីលាមកគោស្ងួត ឬ ជីកំប៉ុស្តិ៍ ២ ភាគ និងផេះអង្កាម២-៤ភាគ (ផេះអង្កាមត្រូវត្រាំទឹករយៈពេល៣-៤យប់)
- យកល្បាយដែលបានលាយច្របល់ហើយទៅលីងរហូតក្ដៅសព្វទាំងអស់

ផលប្រយោជន៍នៃការលាយល្បាយដី គឺ

- គ្រាប់ងាយដុះ ឬសដុះលូតលាស់ល្អ
- កូនបន្លែស្រូបយកជីជាតិបានគ្រប់គ្រាន់
- សម្លាប់មេរោគ(ជម្ងឺ) ដែលបង្កឲ្យកូនបន្លែរលួយ
- សម្លាប់គ្រាប់ស្មៅចង្រៃដែលដុះដណ្ដើមយកជីពីកូនបន្លែ
- សម្លាប់ពងសត្វល្អិត និង សត្វល្អិតចង្រៃក្នុងដីដែលបំផ្លាញគ្រាប់បន្លែ

- យកដីដែលលីងហើយទុកឲ្យត្រជាក់ ទើបដាក់ក្នុងកន្ទោង ឬ ថាសបណ្ដុះ

វិធីលាយល្បាយដីបណ្ដុះ

យកដីបណ្ដុះលីង ហើយដាក់កន្ទោង ឬ ថាសបណ្ដុះ

៤. ការរៀបចំបណ្តុះកូនត្រសក់

- ត្រូវរៀបចំបណ្តុះគ្រាប់ ព្រមពេលជាមួយគ្នានឹងការលើករងដាំ
- ការបណ្តុះកូនត្រសក់
  - យកគ្រាប់១គ្រាប់ដាក់បណ្តុះផ្ទាល់ក្នុង ១ កន្ទោង ឬ ១ រន្ធ ថាសបណ្តុះដែលបានដាក់ដីហើយ។
  - រោយដីស្តើងៗពីលើគ្រាប់
  - ស្រោចទឹកឲ្យជោគ ទើបយកថាស ឬ កន្ទោងដាក់គ្រាប់ ហើយដាក់ក្នុងរោងបណ្តុះ
  - ស្រោចទឹករៀងរាល់ពេលព្រឹកឲ្យជោគ (អាច១-២ដង ក្នុង ១ថ្ងៃ អាស្រ័យតាមស្ថានភាពដី)។ បើសិនដីស្ងួតពេក អាចធ្វើឲ្យគ្រាប់មិនដុះ។

១. ដាក់គ្រាប់ក្នុងថាសបណ្តុះ

២. រោយដីបណ្តុះពីលើគ្រាប់ទើបស្រោចទឹក

៣. យកថាសបណ្តុះដាក់ក្នុងរោងបណ្តុះ

៥. ការដាំកូនត្រសក់

កូនត្រសក់មានអាយុ៧ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីដុះគ្រាប់ហើយអាចយកដាំបាន។ បន្ទាប់ពីគ្រាប់ដុះបាន៣ថ្ងៃត្រូវយកកូនត្រសក់ទៅដាក់ឲ្យត្រូវពន្លឺថ្ងៃ និង កាត់បន្ថយការស្រោចទឹកដើម្បីពង្រឹងកូនមុនពេលដាំ(មិនស្រពោនបន្ទាប់ពីដាំហើយ)។

- ដាក់ជីគីមីតាមរណ្ដៅច្របល់ជាមួយដីឲ្យសព្វ (បើបានដាក់ជីមុនពេលគ្របប្លាស្ទិចហើយ មិនចាំបាច់ដាក់ជីថែមទៀតទេ)

- បញ្ចូលទឹកតាមចន្លោះរងដាំគ្របប្លាស្ទិច (បើស្រោចដោយដៃក្នុងរណ្ដៅរងគ្របប្លាស្ទិច អាចបណ្ដាលឲ្យកូនបន្លែស្លោកស្រពោន) ឬ ស្រោចទឹកលើរងដែលគ្របចំបើង ។
- ដាំកូនត្រសក់នៅពេលរសៀល
- របៀបដកកូនបន្លែចេញពីថាសបណ្ដុះគឺយកម្រាមរុញបាតថាសឡើងលើ ហើយដៃម្ខាងទៀតដកកូនត្រសក់ថ្នមៗដើម្បីកុំឲ្យដាច់ឬស។

៦. ការថែទាំ

៦.១ ការដាក់ជីគីមីបំប៉ន

ពូជត្រសក់បង្កាត់ (អ៊ីប្រីត) ត្រូវដាក់ជីគីមី និង ស្រោចទឹកឲ្យទៀងទាត់ទើបផ្ដល់ផ្លែផ្កាបានច្រើន។ ពេលវេលា និង បរិមាណជីត្រូវដាក់ អាស្រ័យទៅតាមប្រភេទដី។ ដាក់ជីបំប៉នឱ្យទៀងទាត់ពី៧-១៥ថ្ងៃម្ដងបន្ទាប់ពីដាំកូនបន្លែហើយ គឺអាស្រ័យតាមប្រភេទដី។ ចំពោះដីខ្សាច់ ត្រូវដាក់ជីឱ្យញឹកញាប់ តែបរិមាណតិចជាងដីមានល្បាយច្រើនជាងខ្សាច់។

បរិមាណ និង ពេលវេលាការដាក់ជីសំរាប់ត្រសក់ពូជបង្កាត់

ចំនួនថ្ងៃបន្ទាប់ពីដាំ	ប្រភេទជី	បរិមាណជី	កន្លែងដាក់ជី
មុនដាំ ៥ថ្ងៃ ឬ ពេលដាំ	ជីអិន ប៉េ កា (២០.២០.១៥ ឬ ១៥.១៥.១៥)	១០ ក្រាម/ដើម	ទ្រាប់បាត
	ជីសរីរាង្គ	០,៥ គីឡូក្រាម/ដើម	ទ្រាប់បាត
៩	ជីអិន ប៉េ កា (២០.២០.១៥ ឬ ១៥.១៥.១៥)	៥ ក្រាម/ដើម	បំប៉ន
	ជីអាសូត (៤៦.០.០)	៥ ក្រាម/ដើម	បំប៉ន
២៣	ជីអិន ប៉េ កា (២០.២០.១៥ ឬ ១៥.១៥.១៥)	៥ ក្រាម/ដើម	បំប៉ន
៣៧	ជី អិន ប៉េ (១៦.២០.០) ឬ ជី អិន ប៉េ កា (២០.២០.១២)	៥ ក្រាម/ដើម	បំប៉ន
	ជី ប៉ូតាស្យូម (០.០.៦០)	៥ ក្រាម/ដើម	បំប៉ន
៥១	ជីអិន ប៉េ កា (២០.២០.១៥ ឬ ១៥.១៥.១៥)	២,៥ ក្រាម/ដើម	បំប៉ន
	ជី ប៉ូតាស្យូម (០.០.៦០)	២,៥ ក្រាម/ដើម	បំប៉ន
៦៥	ជី អិន ប៉េ (១៦.២០.០) ឬ ជី អិន ប៉េ កា (២០.២០.១២)	២,៥ ក្រាម/ដើម	បំប៉ន
៧៩	ជីអិន ប៉េ កា (២០.២០.១៥ ឬ ១៥.១៥.១៥)	២,៥ ក្រាម/ដើម	បំប៉ន

របៀបដាក់ជីគីមី

ក. ទីតាំងដាក់ជីបំប៉ន

- រងគ្របប្លាស្ទិច ឬ គ្របចំបើង ត្រូវយកឈើបុករណ្ដៅសងខាងគុម្ព ទើបដាក់ជី
- ដាំកូនបន្លែបានរយៈពេល២ អាទិត្យ ត្រូវដាក់ជីចំងាយ៥ស.ម ពីគល់
- ដាំកូនបានរយៈពេល៤អាទិត្យ ត្រូវដាក់ជីចំងាយ ១០ ស.ម ពីគល់
- ដាំកូនបានលើសពី៦អាទិត្យ ត្រូវដាក់ជីនៅចន្លោះកណ្ដាលពីគុម្ពមួយទៅគុម្ពមួយ

ខ. ពេលវេលាដាក់ជីបំប៉ន

- ដាក់ជីបំប៉នឱ្យបានទៀងទាត់បន្លោះពី៧-១៥ថ្ងៃម្ដង បន្ទាប់ពីដាំកូនបន្លែហើយ គឺអាស្រ័យតាមប្រភេទដី។ ចំពោះដីខ្សាច់ ត្រូវដាក់ជីឱ្យបានញឹកញាប់ តែបរិមាណតិចជាងដី មានល្បាយច្រើនជាងខ្សាច់។
- មិនត្រូវដាក់ជីនៅពេលថ្ងៃក្ដៅ ឡើយដើម្បីជៀសវាងការប៉ះពន្លឺថ្ងៃក្ដៅខ្លាំងធ្វើឱ្យជីភាយហើយឆួលខ្លោចស្លឹកដើម ស្រោចទឹកភ្លាម បន្ទាប់ពីដាក់ជីហើយ។

៦.២ ការស្រោចទឹក

- ត្រូវស្រោចទឹកនៅពេលព្រឹកតាមចន្លោះរង។ បើស្រោចទឹកពេលថ្ងៃត្រង់ ឬ ពេលល្ងាច (ដីសើមនៅពេលយប់) អាចធ្វើឲ្យត្រសក់មានបញ្ហាដូចជា រលួយ ឬ រលាកដើម។
- ស្រោចទឹកឲ្យបានទៀងទាត់ មិនត្រូវឲ្យដីស្ងួតជាពិសេសបន្ទាប់ពីដាំកូនហើយ។ ពីព្រោះកូនដំណាំត្រូវការទឹក ដីសំរាប់ដុះលូតលាស់ ឫស ដើម ស្លឹក ផ្កា ផ្លែ។
- បើពិនិត្យឃើញនៅក្បែគល់ស្ងួត(មិនអាចលុញជាដុំមូលបាន)ត្រូវស្រោចទឹកបន្ថែម។ បើដីនៅក្បែរគល់ត្រសក់សើមខ្លាំង (ច្របាច់ដីមានទឹកហៀរតាមម្រាមដៃ) មិនត្រូវដាក់ទឹក បន្ថែមទេ។ ទឹកដក់ច្រើនពេកធ្វើឲ្យត្រសក់រលួយឫស ឬ ងាប់ដើមបាន។

៦.៣ ការចងដើម និង ការកាត់ស្លឹក

- ចងដើមត្រសក់ជាប់នឹងខ្សែសំណាញ់ទ្រើង ឬ ទ្រើង
- ឬស្សី ដើម្បីទប់ដើមឱ្យមានលំនឹងឡើងទ្រើង ជាពិសេសនៅរដូវដែលមានខ្យល់។
- ដែលនៅជាប់នឹងដីចេញដើម្បីចៀសវាងការខ្ទាតដីប៉ះ ដែលជាហេតុនាំឱ្យឆ្លងជម្ងឺ

ចងដើមជាប់នឹងសំណាញ់ទ្រើង

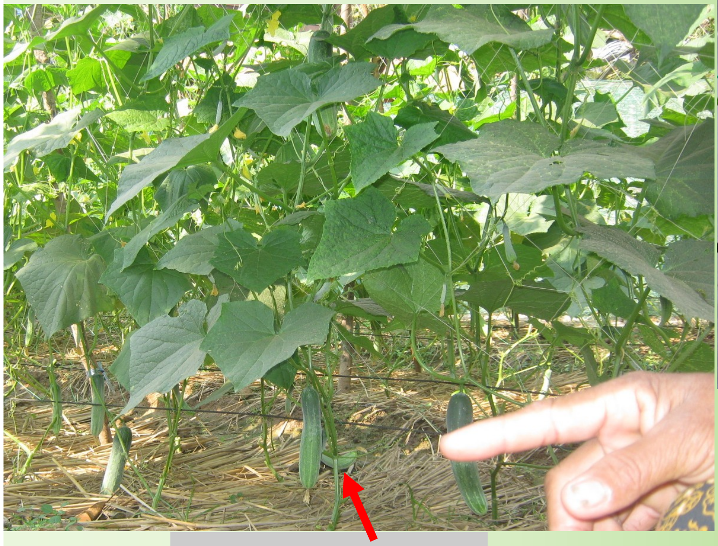

កាត់សន្លឹកផ្នែកខាងក្រោម

៦.៤ ការជំរះស្មៅ

ត្រូវជំរះស្មៅឲ្យបានស្អាត ទោះបីជារងគ្រប់ចំបើង ឬ គ្រប់ប្លាស្ទិចក៏ដោយ។ ស្មៅនៅតាមចន្លោះរង ឬ ក្នុងចំការ គឺជាជំរកសត្វល្អិតចង្រៃបំផ្លាញ និងជាភ្នាក់ងារចម្លងជម្ងឺដល់ដំណាំ។

៧. ជម្ងឺ និង សត្វល្អិតចង្រៃ

៧.១ ជំងឺទុំលឿងស្លឹក

វាកើតមានលើស្លឹក ដែលយើងអាចមើលឃើញមានចំនុចអុចពណ៌លឿង រាងជ្រុងៗ ហើយដុំពណ៌នេះប្រែជាពណ៌ត្នោត។ នៅពីក្រោមផ្ទៃស្លឹកមានរោមដុំៗពណ៌ខ្មៅ (មើលបញ្ច្រាស់ជាមួយពន្លឺព្រះអាទិត្យ)។

ការកំចាត់ជម្ងឺទុំលឿងស្លឹក	ការការពារជម្ងឺទុំលឿងស្លឹក
១. បេះស្លឹកជម្ងឺចេញពីដើមដោយដៃ ឬ ឧបករណ៍សំរាប់កាត់ (កូនកាំបិត កន្ត្រៃ) រួចយកស្លឹកនេះទៅកប់។ ២. បាញ់ថ្នាំមេតាឡាក់ស៊ីល (Metalaxyl) ដោយឆ្លាស់គ្នាជាមួយថ្នាំម៉ង់កូហ្សែប (Mancozeb) នៅពេលថ្ងៃល្ងាច ៣. កុំស្រោចទឹកជោគជាំពេក	១. ពង្រីកចន្លោះជួរ និងគុម្ពដាំត្រសក់ ២. កំចាត់ស្មៅចង្រៃ និងដំណាំអត់ប្រយោជន៍ ៣. បេះស្លឹកទើបចាប់មានរោគសញ្ញាជម្ងឺ ចេញ រួចយកស្លឹកនេះទៅកប់។ ៤. បាញ់ថ្នាំមេតាឡាក់ស៊ីល (Metalaxyl) ឬ ហ្វូសេទីល-អាល់ (Fosetyl-Al) ការពារជម្ងឺក្នុងតំបន់ដែលមានសំណើមខ្លាំង។

សំគាល់៖ ត្រូវបាញ់ថ្នាំផ្សិតចន្លោះពី៥ទៅ៧ថ្ងៃម្តងនៅពេលថ្ងៃល្ងាច (បាញ់ពេលថ្ងៃត្រង់ ឬ ពេលព្រឹក អាចបង្កឱ្យខ្លោចស្លឹកដំណាំ)។ ថ្នាំផ្សិតត្រូវបាញ់ពីខាងក្រោមនិងខាងលើផ្ទៃស្លឹក។ ជាការប្រសើរ ត្រូវលាយជាមួយទឹកស្អិតដើម្បីឱ្យថ្នាំនៅជាប់នឹងស្លឹកបានយូរ។

៧.២ សត្វល្អិតចង្រៃ

ទ្រីប គឺជាភ្នាក់ងារចម្លងជម្ងឺវីរ៉ុសទៅឱ្យដំណាំ។ វាមានរូបរាងតូចៗ ពិបាកមើល ហើយចូលចិត្តរស់នៅតាមកញ្ចុំត្រួយស្លឹក ដែលជាហេតុពិបាកក្នុងការកំចាត់វា។ ទ្រីបផ្លាស់ទីលឿន ដោយសារខ្យល់ហើយជាប្រភេទសត្វល្អិតត្រូវការពេល ដើម្បីផ្ទេរជម្ងឺវីរ៉ុសពីខ្លួនវាទៅដំណាំកំឡុងពេលជញ្ជាក់ រុក្ខរសដំណាំ ជាពិសេសពួកនេះអាចរស់នៅលើដំណាំបានជាច្រើនប្រភេទ។

សត្វល្អិតចង្រៃទ្រីប

ត្រសក់ដែលបានឆ្លងជម្ងឺវីរ៉ុស

វិធានការការពារ និង កំចាត់

- កូនបន្លែត្រូវគ្របសំណាញ់សត្វល្អិតនៅពេលបណ្តុះ
- ជ្រើសយកតែកូនបន្លែគ្មានជម្ងឺទៅដាំ
- ដុតបំផ្លាញកាកសំណល់ដំណាំ និងស្មៅចង្រៃក្នុងចំការ
- ប្រើអន្ទាក់ស្អិតពណ៌ខៀវ (យកចង់ពណ៌ខៀវលាបកាវស្អិតសងខាង) ដាក់នៅជុំវិញចំការ សំរាប់ចាប់ទ្រីប

របៀបធ្វើអន្ទាក់ចាប់សត្វល្អិតចង្រៃទ្រីប

កាវស្អិតចាប់សត្វល្អិត

លាបកាវស្អិតពីលើអន្ទាក់ប្លាស្ទិចពណ៌ខៀវ

ដាក់អន្ទាក់ចន្លោះពីគ្នា ៧-១០ម៉ែត្រ

- ប្រើថ្នាំពុលកសិកម្មឆ្លាស់គ្នាដើម្បីកំចាត់ដូចជា៖ ថ្នាំអ៊ីមីដាក្លូរព្រីដ (Imidacloprid) ថ្នាំធ្យាមេថូសាន់ (Thiamethoxan) ថ្នាំអាបាមិចទីន (Abamectin) រឺថ្នាំអាស្សាឌីរាច់ទីន (Azadirachtin) ។

សំគាល់៖

- មិនត្រូវយកថ្នាំពុលកសិកម្មលាយចូលគ្នាច្រើនមុខសំរាប់បាញ់ទេ (ថ្នាំអាចមានប្រតិកម្មជាមួយគ្នាបណ្តាលឲ្យពុំមានប្រសិទ្ធិភាព)
- ត្រូវជ្រើសរើសយកក្បាលបាញ់ទុយយោមានលក្ខណៈសាចល្អ ទើបថ្នាំនៅជាប់នឹងដើមស្លឹកបន្លែ
- ត្រូវប្រើទឹកស្អិតលាយជាមួយថ្នាំសំរាប់បាញ់
- ត្រូវបាញ់នៅតាមត្រួយស្លឹកដើមឱ្យសព្វ ហើយបាញ់ថ្នាំនៅពេលល្ងាច

៨. ការប្រមូលផល

- ទំហំផ្លែត្រសក់បេះទៅតាមតំរូវការទីផ្សារ
- ត្រូវបេះផ្លែនៅពេលព្រឹក   ដោយប្រើកន្រ្តៃកាត់ទង
- បេះផ្លែដាក់ក្នុងសម្ភារៈដែលមានផ្ទៃរលោង ដើម្បីជៀសវាងការកកិត និងជាំផ្លែ
- ចំណាត់ថ្នាក់គុណភាពត្រសក់ ជា លេខ ១, ២, ៣

- ច្រកថង់ដែលមានបរិមាណសមស្របមានគុណភាពស្វិតទន់
- ថង់ត្រូវចោះរន្ធតូចៗ ដើម្បីឲ្យមានខ្យល់ចេញចូល កុំឱ្យស្អោក
- ចៀសវាងច្រកបន្លែច្រើនហួសបរិមាណ។ ហាម ប្រើសម្ភារៈគ្មានខ្យល់ចេញចូល ព្រោះវាធ្វើឲ្យបន្លែខូចគុណភាព (ទន់ ប្រែពណ៌លឿង និង ងាយរលួយ)។

03/16/2008